

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel
Előfizetési ár: egész évre 5 P, fél évre
2,50 P, negyed évre 1,30 P.

POLITIKAI LAP.

Felelős szerkesztő és kiadó: DINKREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cselekmény. Kosuth Lajos-utca 14. szám
Hirdetés díja előre fizetendő.

A kisiparosság bizalma Gömbös Gyulában.

A Keresztény Kisiparosok Szövetsége: a Baross Szövetség aranylánccal tntette ki Gömbös Gyula miniszterelnököt Ennek a kitüntetésnek minden egyes szemecskéje ama kisiparosok hőszelgöl és ragaszkodásáról beszél, akik biznak a miniszterelnök hirdett reformpolitikájában, amely nélkül a csaknem félmillió családot számító kisiparosság nem tudná megvívni a maga küzdelmes harcát: s előbb-utóbb áldozatul kellene esnie a nagyobb tőkével, nagyobb szervezettséggel dolgozó nagyiparnak. De megadja a jelentőségét a kitüntetésnek az az időpont is, amikor a keresztény kisiparosság bizalma ezt az aranyláncot a miniszterelnöknek felajánlotta. A kitüntetett miniszterelnök válaszul a vasárnap esti Baross-lakomán valószággal hitvallást tett a reformpolitika s e politikának minden nehézségén és akadályon való érvényesítése mellett. A magyar társadalom nagy örömmel és lelki megnyugvással fogadhatja e beszéd minden egyes kijelentését, amelynek minden szava egy szebb és jobb jövődőlígérete.

Végre itt az ideje, hogy a magyar társadalom minden rétege megbarátkozzék a gondolatlall, hogy ebben az országban urizálással már nem lehet megélni. Hozzá kell szoknia mindenkinek, hogy megbecsülje azokat, akik két kezük nehéz munkájával, akár eszük rugalmasságával és teremtő erejével a közös nemzeti munka szent egyetem-

ben élük életüket, mert ezek a nemzet igazi erőtenyezői. Hogy ezek az erők a maguk teljességében a nemzet javára minél jobban érvényesülhessenek, ezért vallja és követeli Gömbös Gyula a reformpolitika útját. Mert igenis reformokat akarunk. Új magyar életet, amely mindnyájunk érvényesülését, gazdasági, szociális, kulturális és politikai téren egyaránt biztosíthatja. És ezt az új magyar életet szolgálni kell akkor is, ha akadályokkal találkozunk szembe. Meg kell alapítanunk hogy a nemzet többségének igazsávan, amikor az élet minden vonalán reformokat, igazságos változásokat követel. De az alkotni vágyó kéz ne ötközzék akadályokba, ha valaki ez irányban dolgozni akar. Alkotásról, változásról ne csak választások idején beszéljünk, hogy aztán minden maradjon a régiben.

De Gömbös Gyula nyíltan még is mondja, hogy milyen erőkkel akarták legutóbb is lefűtűni a kezét, csahogy meg ne válósíthassa tervét s miniszteriumot ne állítmasson az ipari érdekek szolgálatára.

Értjük a Jákob hangját, de látjuk Ézsau kezét is. A Gömbös Gyula Baross-szövetségi beszéde óáfolhatatlan bizonyosság rá, hogy mindezt a miniszterelnök is látja s elszanta rá magát, hogy bátran tovább halad kitűzött célja felé. Ebben a küzdelemben a miniszterelnök olyan többséget érezhet maga mellett, mely eleve is eldönti annak eredményét.

A cselekményi Strandfürdő.

Örvendtes tényként állapíthatjuk meg, hogy a helyi lapok ferőhetyűek nagy részét az építendő strandfürdő vonatkozásait tárgyazó cikkek és polemikák foglalták el. Örvendtes ez a ténymegállapítás azért, mert ebből a jelenségből az a kilencvenkilenc százalékos valószínűségű feltevés látszik életre kelni, hogy végre valahára a strandfürdő kérdése mégis csak tető alá jut. Abban ugyanis aligha lehet nézeteltérés, hogy most már ennek a megoldását továbbra elődázni nem lehet, nem lehet külö-

szágnak a legkisebb községében is volt egy vízparti medence a lakosok általános és különleges igényeinek kielégítésére. Volt hadifoglaltól tudom, hogy így volt ez a legutóbbiakban elképzelt szibériai falvakban is. Hol vagyunk mi még ettől a lebecsült állapottól?

Hála és elismerés Cselekményi község mostani vezetőségének azért, hogy a fűrdő kérdés megoldásának parancsoló szükségességét megérezvén, azt napirendre tűzte; a „Kemenesalja” 1935. évi február hó 10-iki számában megjelent cikkem-

ben felszólítottok miatt helyeselhetem azonban a fűrdők a ligetben tervezett elhelyezését.

Nagy figyelemmel olvastam dr. Biszky Andrásnak a „Cselekményi Hírlap” újságában február 10-iki számában a strandügyet tárgyazó okfejtését, amelyek alapján arra a végős konklúzióra jut, hogy a japánligeti elhelyezés a célravezőbb,

szemben azzal a megoldással; amely a Cincait favorizálja.

Szerintem cikkirő okfejtése az egy érdemtel erősen érintő, abban az alapvető hibában szenved, hogy az elfoglalt álláspontjának alátámasztására felhozott összes példák lényegbevágóan divergensnek, eltérők a mi adott viszonyainktól; már pedig ha ez így van, akkor kétségtelen, hogy az azokra alapított és a mi vizsgálatokra alkalmazott feltevések is csődöt mondanak.

Lásunk ezeket a példaképpen felhozott eseteket egyenként:

A győri, soproni, szombathelyi strandokra való hivatkozás nem lehet helytálló a mi viszonyainkra, mert:

1) ezeknek a városoknak a lakossága és községterülete 7—12-szerese a miénknek, ami tehát ott jelentéktelen kis tételként szerepel, az nálunk 7—12-szeresére növekszik és a pénzügyi egyensúly megbillenését eredményezheti;

2) a példaként felhozott mindhárom városnak van a strandokkal vetekedő ingyenes napfürdője, a kényesebb igények kielégítésére létesített 3—8 fűrdőtől kezdve ott, azt nálunk a létesítendő egyetlen egynek kell betöltenie; ez a jelzett szerepe pedig az, hogy henna annak a közületnek minden tagja ördölést találhasson, amelynek tagjai annak létesítéséhez hozzájárultak; már pedig úgy hiszem, hogy — amit publikáltattam — ha a bányategyézők napijegye is 33—40 fillérre előirányoztatott, a bányászok jégjezei nem tudó kisemberek pedig még ennél is jelentékenyen több lesz, akkor ez a fűrdő községnek igen kis százaadot képviselő lakosságának érdekeit fogja szolgálni;

3) ugyanezen a ponton kapcsolódik be a fűrdőgyűbe egy igen nagy jelentőségű másik probléma is, az ifjúság, special a gyermekördülés kérdése. Ezek közül aligha akad egy

kénytelen lenne fizetni a felemelt napijegy árát. Dehát hány tudja ezt megfizetni, hány különösen nap-után után uty, hogy ennek a fűrdőnek ördít hatását az egész nyár folyamán élvezhesse.

En a magam részéről ebben a viszonylatban közvetlenül érdekeltem nem vagyok, de azért kifejezetlenül lelki győnyűrség érzete töltene el, ha ennek az aktuális problémának oly irányú megoldására adnék inge-

egészségessé, életörössé, fejlődésének egyik hathatós eszközéül szolgálna annak folytatás, hogy telemes anyagi áldozatok megköszönésével nélkül megindulhasson a fűrdőnek ennek igénybevételét; nincs semmi kétségem az iránt, hogy azok, akik saját gyermekeiken keresztül közvetlenül áldoznak ennek a vállalkozásnak felelő-

hellen nemzeti és népégeszségügyi jelentőségét, azok hivatal által az olosabb, tehát a mindenképp által hozzáférhető megoldás mellett törnek pálcát.

Dehát melyik megoldás lenne az olosabb? Dr. Biszky írt hivatkozott cikkében azt állítja, hogy mind-egyik megérdemelt lenne. Ennek a megállapításnak a helyességét kérekem kétségbe vonom és pedig a cikkirő által felhozott példa alapján. Sopron város példaképpen hozott fel Cselekményi példaképet; követve ezt a fonalat én is innét veszem a példát. A soproni ún. „Öreg uszoda” volt ott a legelső fűrdő. Aként készült, hogy az Ikva partak medrét jobbról balról 80—100 méter szélességben kibővítették, megmélyítették, mintegy 120—150 méter távolságban a vizet elzáró és annak folyását is lehelővé tevő gátot készítették és ezzel készen is volt az első soproni strand, állandóan frissülő vízzel, minden géprejű berendezkedés nélkül és ugyanígy áll ez ma is; a napijegy fillérekbe kerül, a gyermekhadserg, a diákok hada, tanárjaik, valamint a város intelligenciájának az a része, amely a gyermekek örömeit ördülni tud, a nyári időszakban itt szórakozik nap-nyapon.

Ilyen típusúnak képzelem el és ilyennek óhajtánám én is a cselekményi strandot.

A fokozott, fokozottabb, még jobban fokozott igények kielégítésére készült azután Sopronban az „Új uszoda”, a „Tóalmi strand” és legújabbban a Loverekben (soproni nyaralók) létesített „Gyógyfűrdő”. En nem tudok róla, hogy — az utolsót kivéve — ezek valamelyikében is, valamint a Loverekben, vagy akár milyen vízisport készület is működök, nem azért, mint hogyha az ottaniak kevésbé kényesek volnának mint mi cselekményiek, hanem azért mert annak a készületnek nem lenne mit tisztítani, mert az teljesen felesleges.

Sopron mégis csak Sop on, mi pedig mégis csak Cselekményi vagyunk és ha azok meglehetők víziszűrés készület nélkül, úgy hiszem, akkor meg lehetünk mi is.

A szűrés, a tisztító készületeket a Cinca menti megoldás esetén azért is feleslegesnek tartánám, mert a Donamenti és Bilatonmelléki — az általunk tervbe vettnél nívósabb — fűrdőknél is mellőzik ezt, holott tudjuk, hogy megnevezett legelőkelőbb fűrdőhelyeken is térdig járunk a sárban; hiábárc azintén bizony hiány és minden valószínűség szerint az ázalagoknak milliárdjai sem hiányoznak és még sem csinálnak semmi bajt.

De még ha elfogadjuk a hivatkozott cikk álláspontját, hogy a vizet minden körülmények között dezinficiálni és szűrésni kell, sőt még ha a víz tisztítását felfokozzuk a víz-

rengéssel is, ennek költségei fejelembe sem jöhetnek azokkal szemben, amelyeket fent hivatkozott cikkemben a Cinca melletti megoldás támogatására felhoztam.

A megnevezett városok új strandjaira való hivatkozás azért sem lehet helytálló, mert mi még ott tartunk, mint ezek a városok tartottak

1. P. 1000000 e. 1000000 1000000

1000000

1000000